

РЕШЕНИЕ

№ 40867

гр. София, 21.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 14.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11901** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 27а от Закона за закрила на детето (ЗЗДет.).

Образувано е по жалба на М. Р. Х., ЕГН: [ЕГН], в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетното дете Т. Ю. Н., срещу Заповед № ЗД/Д-С-СЛ-011/10.08.2026 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – С. (ДСП - С.), с която е постановено временно настаняване на детето в семейството на неговата леля по майчина линия Т. Б. Н., до произнасяне на съда с решение по чл. 28 ЗЗДет.

Жалбоподателката оспорва фактическите основания, мотивираността и спешността на мярката. Поддържа, че противоречивите сведения не са съпоставени и не е извършена достатъчно конкретна оценка на възможността за подкрепа и закрила в семейна среда. Отрича детето да е било оставено без надзор на 05.08.2026 г., като заявява, че е била в непосредствена близост, с видимост към него и възможност да реагира. Твърди, че същия ден сестра ѝ е сменила патрона на жилището без предварително уведомяване, вследствие на което достъпът на майката и детето е бил временно ограничен и възстановен същата вечер. Оспорва сведенията за неизвестност на местонахождението им, като се позовава на осъществени контакти със сестра си и нейния партньор. Заявява, че е изложила тези обстоятелства пред МВР на 06.08.2026 г. Позовава се на благоприятните наблюдения на социалните работници, информацията от учебен център „DN L.“ и предходния извод за липса на констатиран риск. Сочи краткотрайна трудова незаетост от 01.08.2026 г. и предприети действия за осигуряване на друго жилище и работа. В жалбата прави доказателствени искания за допълване на сведенията относно полаганите грижи, състоянието на детето и възможността за отглеждането му в друга жилищна среда. В съдебното заседание на

14.10.2026 г. жалбоподателката се явява лично и с адв. П. Й. Н., чрез когото представя трудов договор от 27.08.2026 г. Заявява, че от края на август живее в С. и че жилищната среда е проверена от съответните служби. В устното си изявление отнася събитието пред входа към 11.08.2026 г. В писмената защита от 19.10.2026 г. адв. Н. поддържа, че не е достатъчно обосновано защо изложените факти налагат именно спешно настаняване извън семейството. Уточнява, че възражението не е срещу краткостта на мотивите или възможността те да се съдържат в документ, към който заповедта препраща, а срещу липсата на конкретна обосновка на законовите предпоставки за тази мярка. Поддържа, че не е доказано трайно неполагане на грижи без основателна причина. В личните си писмени бележки жалбоподателката поддържа възражения за непълнота и противоречивост на доказателствата, включително относно авторството и фактическата основа на училищното становище и липсата на достатъчно сведения за състоянието на детето и полаганите грижи. Сочи разминавания с документите по делото пред районния съд и поставя въпроси относно авторството и подписването на отделна декларация, без категорично твърдение за неавтентичност. Оспорва данните за мястото, на което е живяла с детето до август 2026 г., и посочва възможни източници за проверка. Излага доводи за противоречиви сведения относно връчването на заповедта и за забавено препращане на жалбата. Като последващи обстоятелства твърди, че е осигурила подходяща жилищна среда, проверена от социалните служби, и че е започнала оценка на родителския ѝ капацитет. Заявява, че са отказвани срещи и телефонни контакти с детето. Иска отмяна на заповедта и претендира присъждане на разноски по представения списък. Прави повторно искане за спиране на предварителното изпълнение по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 АПК, като се позовава на нови обстоятелства и твърдени значителни и трудно поправими вреди от продължаващото разделяне.

Ответникът – директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ - С. (ДСП – С.), редовно призован, не се явява и не изпраща представител в съдебното заседание. В съпроводителното писмо от 25.09.2026 г. оспорва допустимостта на жалбата, като поддържа, че поради липсата на надлежно връчване на заповедта, за жалбоподателката не е възникнало право на обжалване и иска жалбата да бъде оставена без разглеждане. При условията на евентуалност, както и в писмения отговор от 13.10.2026 г., постъпил на 14.10.2026 г., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа, че установените хигиенно-битови условия, училищните сведения и данните за negliжиране на основните потребности на детето обосновават предприетата мярка, а последващите промени са относими единствено към евентуалната му реинтеграция. Не претендира разноски.

Заинтересованата страна - Т. Ю. Н., не се явява лично, представлява се от адв. М. К., назначена от съда да осъществява процесуалното му представителство в рамките на предоставената правна помощ. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и иска отхвърлянето ѝ. Поддържа, че са налице предпоставките по чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗЗДет., като се позовава на социалните доклади, подадените сигнали и психолого-педагогическата характеристика от училището. Счита, че тези сведения сочат риск за детето при отглеждането му от майката и положителна промяна при поемане на грижите от лелята.

Софийска градска прокуратура - не изпраща представител и не изразява становище по оспорването.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и приетите писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Т. Ю. Н. е [дата на раждане] Негови родители са М. Р. Х. и Ю. Я. Н.. През учебната 2025/2026 г. е ученик в трети клас на 108 СУ „Н. Б.“.

През предходни периоди в отглеждането участват дядото, бабата К. С. и лелята Т. Н.. Точната

последователност е спорна. Посочени са грижи на бабата от октомври 2025 г. до февруари 2026 г., последвани от грижи на лелята, а в друг текст – на лелята от ноември 2025 г. до март 2026 г. и на бабата от април до 23 май 2026 г. Майката потвърждава участието им през зимния период и го обяснява с трудовата си ангажираност.

На 07.06.2026 г. е подаден сигнал от Т. Н. на телефон 116 111, предаден на ДСП на 08.06.2026 г. и регистриран под № С./Д-С-СЛ/214-005, съдържащ сведения за санитарните условия, храненето, надзора и травма при каране на тротинетка. В описателната част на формуляра е посочено, че майката и детето живеят в[жк], [жилищен адрес]0, докато в полето за адрес на детето е вписан различен адрес - [жилищен адрес] в същия жилищен комплекс.

На 10.06.2026 г. социален работник е посетил посочения в доклада адрес в [жилищен адрес] но не е открил никого. Отражено е оставяне на покана в пощенската кутия на ап. 53 за среща на 16.06.2026 г., което не съответства на посочения адрес. На 11.06.2026 г. е проведен телефонен разговор с майката, която заявила, че е започнала нова работа и трябва да съгласува отсъствието си с работодателя. При последвалите обаждания на 12.06.2026 г. и 16.06.2026 г. контакт не е осъществен.

На 13.06.2026 г. на телефон 116 111 е постъпило обаждане от П. Г. Л., представила се като леля по майчина линия. Сигналът е предаден на ДСП на 15.06.2026 г. и е регистриран под № С./Д-С-СЛ/225. Съобщени са неблагоприятни хигиенно-битови условия, неизползваеми баня и тоалетна, отглеждане на кучета и недостатъчно хранене. Предадени са изявления на детето, че се срамува от външния си вид и не желае да живее при тези условия.

На 15.06.2026 г. ДСП – С. е изпратила писмо № СГ/Д-С-СЛ/214-002 до майката с покана да посети отдела заедно с детето за провеждане на среща със социален работник. С писмо № СГ/Д-С-СЛ/214-003 от същата дата е поискана информация от посочения като личен лекар д-р Е. И. относно здравословното състояние на Т., посещенията в практиката, изпълнението на медицинските предписания, задоволяването на здравните му потребности и евентуални данни за насилие. С писмо № СГ/Д-С-СЛ/214-004 е поискана информация от директора на 108 СУ „Н. Б.“ относно посещаемостта, подготовката, поведението, хигиената и общото състояние на детето, както и психолого-педагогическа характеристика.

С писмо № СГ/Д-С-СЛ/214-006/17.06.2026 г. до 08 РУ – СДВР, с копие до Главна дирекция „Национална полиция“, е поискано съдействие за установяване на контакт с майката и детето.

В уведомително писмо на 08 РУ – СДВР от 30.06.2026 г. е отразено, че след разговор с Т. Н. са установени два телефонни номера, използвани от майката, осъществен е контакт с нея и са проведени няколко разговора. Майката е насочена към ОЗД при ДСП – С., като според писмото на 23.06.2026 г. е проведена среща между нея и социалния работник И. Т. О. контакт и срещата на тази дата са отразени и в писмо на Главна дирекция „Национална полиция“.

В доклада по сигнал № С./Д-С-СЛ/225 са описани разговори с майката и детето и опит за посещение на жилището. Майката заявява, че полага основните грижи за Т., че през зимния период между 2025 г. и 2026 г. той е бил отглеждан и от лелята и бабата по майчина линия и че сигналите са свързани с възникнали конфликти между възрастните. Посочва като място, на което отглежда детето, жилището в[жк], [жилищен адрес]0. В доклада е отразено, че при опита за домашно посещение не е осигурен безопасен достъп поради отглежданите в жилището кучета. Докладът е означен като изготвен и съгласуван на 24.06.2026 г., но съдържа информация за училищния отговор, постъпил на 01.07.2026 г., както и за заявленията за социални услуги и предварителните оценки от 03.07.2026 г. В заключението му е посочено, че при проведеното социално проучване не е констатиран риск за детето, и е предложено прекратяване на работата по сигнала.

На 01.07.2026 г. в ДСП – С. е постъпило писмо от директора на 108 СУ „Н. Б.“, регистрирано под № СГ/Д-С-СЛ/214-007, с приложена психолого-педагогическа характеристика. В писмото се съобщава, че училищното ръководство и класният ръководител общуват основно с майката, с която са провеждани разговори за посещаемостта, подготовката, хигиената и емоционалното състояние на детето. Според изложеното, въпреки предлаганата подкрепа и заявената готовност за промяна, не са наблюдавани трайни и последователни действия. Училището описва системни закъснения, понякога до втория или третия учебен час, отсъствия, закъсняло вземане след занятията, явяване със замърсени дрехи, недостатъчна лична хигиена, липса на храна и учебни пособия. Посочва се, че детето често е недоспало и заспива в час, среща затруднения в подготовката и има ниски образователни резултати. Отразено е, че през учебната 2025/2026 г. посещава училищен логопед и се наблюдава положителна промяна. В писмото е описано и подобрене през периодите, когато грижите са поемани от лелята: редовно и навременно посещение, чисти дрехи, осигурени храна и учебни материали, подкрепа за домашните работи и по-спокойно общуване с връстниците. Сходни наблюдения за хигиената, сънливостта, храненето и подготовката са изложени в приложената характеристика, която е представена като основана на системни наблюдения на училищния екип и училищния психолог. Двата училищни документа съдържат разминаване относно агресивното поведение. В писмото се посочват наблюдавани прояви на агресия, докато характеристиката описва Т. като спокоен, неконфликтен и добронамерен и изрично отбелязва, че агресивни прояви не са наблюдавани. Наред с наблюденията в училищна среда документите предават разкази на детето за условията в дома, конфликти и насилие, нощни пътувания с автомобил и катастрофа. Присъствието на партньора на майката на родителска среща във видимо нетрезво състояние е описано като възприето в училището, докато сведенията за последвалата катастрофа, отнемането на свидетелството му за управление и присъствието на детето в автомобила са предадени като разказ на Т..

За вечерта на 02.07.2026 г. в социалните доклади е отразено изявление на бабата по майчина линия К. С., че детето е дошло само в дома ѝ и е съобщило за упражнено от майката физическо насилие. По нейни думи тя е уведомила полицията и майката, която е взела Т. преди пристигането на полицейските служители. Майката оспорва този разказ и заявява, че двамата с детето са гостували заедно на бабата. В проведения със социален работник разговор Т. също описва съвместно гостуване. Отразен е и телефонен разговор с инспектор от детска педагогическа стая Г. М., според когото полицейските служители са посетили адреса на бабата, но са установили само нея и не са разговаряли с детето. Сведението, че Т. не е имал следи от насилие, е предадено от инспектора като информация от бабата, а не като резултат от непосредствен полицейски оглед на детето.

На 03.07.2026 г. на Националната телефонна линия за деца е постъпила информация от оператор на Национална система 112 по сигнал на Т. Н.. Сигналът е оформен с изх. № НТЛД-76307/03.07.2026 г. и е предаден на ОЗД при ДСП – С.. В него са съобщени твърдения за насилие през предходната вечер, неблагоприятни санитарни условия, недостатъчно хранене, оставяне без надзор, нощни пътувания и други рискови ситуации. Документът отразява предадената по телефон информация, а не самостоятелни констатации на неговия съставител за всяко от описаните събития.

На същата дата майката е подала заявления № СУЗД/Д-С-СЛ/209 и № СУЗД/Д-С-СЛ/210 за социални услуги за себе си и детето. Предварителните оценки предлагат психологическо консултиране и подкрепа, а за майката – и оценка на родителския капацитет, като е отразено съгласие за ползването им. В оценката на Т. като настоящ адрес е вписан[жк], [жилищен адрес] различен от постоянния му адрес и адресите на майката в [жилищен адрес]0. В представената по

делото преписка не са представени конкретни данни за предоставянето и резултатите от услугите преди заповедта.

В административните доклади са отразени също така и разговори с представител на учебен център „DN L.“, който съобщава за посещения през юни, редовно заплащане на таксата, добър външен вид, комуникативност и любознателност на детето и адекватни грижи от майката. Социалните работници също описват спокойно и комуникативно поведение и добра адаптация към непозната среда.

Сведенията от съседни са разнопосочни. Р. Й. съобщава за неприятна миризма и нощни престои в автомобила, като предполага, че майката и детето спят в него. Съседката С. заявява, че те не живеят на адреса, детето е чисто и спретнато и майката се грижи добре за него. Други съседни нямат непосредствени наблюдения върху детето и не могат да потвърдят обитаването.

На 05.08.2026 г. социалният работник С. И. е приел сигнал от 08 РУ – СДВР, регистриран под № С./Д-С-СЛ/301. Предадена е информация от обаждане на Т. Н. на телефон 112 за забелязано само пред блока дете и влошени жилищни условия.

Във връзка със сигнала социални работници са посетили жилището в [населено място],[жк],[жилищен адрес]0. Според изложението в доклада за оценка на случая и писмото до МВР на адреса са били Т. Н., нейният съжител С. Б. и полицейски патрул. От тях е получена информация, че майката и детето са напуснали в неизвестна посока. Т. Н., посочена като собственик на жилището, е осигурила достъп до него. Социалните работници са отразили силна миризма на животински екскременти и урина, изпражнения по пода в коридора, натрупани дрехи и вещи в останалите помещения и замърсен матрак. Посочили са, че не са установени подходящо осигурени условия за сън на детето. Описанието на санитарното състояние е възпроизведено в доклада по сигнал № С./Д-С-СЛ/301, писмото до МВР от 06.08.2026 г. и доклада за оценка на случая от 10.08.2026 г.

В доклада по сигнал № С./Д-С-СЛ/301 е отразена среща в ДСП – С. на 05.08.2026 г. с Т. Н. и С. Б., заявили желание да поемат грижите за Т.. Посочени са трудова ангажираност и собствено жилище, както и попълване на декларации за съгласие с вх. № СГ/Д-С-СЛ/301-001 и № СГ/Д-С-СЛ/301-002 от същата дата. В предоставеното текстово възпроизвеждане на декларационните бланки обаче има несъответствия в имената, датите и означенията на дирекциите, чийто произход не е установен.

С писмо № СГ/Д-С-СЛ/301-004/06.08.2026 г. до 08 РУ – СДВР, с копие до Главна дирекция „Национална полиция“, ДСП е поискала съдействие за установяване и довеждане на майката и детето за среща със социален работник и предприемане на мярка. Посочена е липса на информация за текущото им местонахождение.

В заповедта и доклада за оценка на случая е посочено откриване на работа по случай на 07.08.2026 г., докато писменият отговор на ответника сочи 10.08.2026 г. Според доклада по сигнала на 07.08.2026 г. са изпратени нови искания до училището с изх. № С./Д-С-СЛ/301-005 и до личния лекар с изх. № С./Д-С-СЛ/301-006, по които към съставянето на доклада не са получени отговори.

На 10.08.2026 г. е изготвен доклад № СЛ/Д-С-СЛ/1045-001 за оценка на случая и предприемане на мярка. Обобщени са предходните сигнали и жилищното посещение. Направени са изводи за системно negliжиране, недостатъчен родителски капацитет и невъзможност за осигуряване на сигурна и безопасна семейна среда. В заключението като основание за настаняването е посочен чл. 25, ал. 1, т. 1 ЗЗДет. В същия доклад се съдържат данни от майката за предходна трудова заетост, месечен доход от 1 200 евро и издръжка от бащата от 150 евро. В предходните материали тя съобщава за такса за

занималня от 500 евро месечно и ипотечна вноска от 230 евро. Проверката в RegiX (среда за междурегистров обмен), отразена в доклада, сочи безсрочен трудов договор за длъжност „сервитьор“ от декември 2025 г.

Административното производство е приключило с издаването на Заповед № ЗД/Д-С-СП-011/10.08.2026 г. на директора на ДСП – С., с която е разпоредено настаняване на малолетния Т. Ю. Н. в семейството на неговата леля по майчина линия Т. Б. Н. на адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]. В разпоредителната част е посочен срок до навършване на пълнолетие, а ако детето учи – до завършване на средно образование, но не повече от двадесетгодишна възраст, или до настъпване на законна причина за изменение или прекратяване на мярката, респективно до произнасяне на съда с решение по чл. 28 ЗЗДет. За да постанови този резултат, административният орган се е позовал на доклад № СП/Д-С-СП/1045-001/10.08.2026 г. и приложената към него документация. Приел е, че съществува реален риск за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социалното развитие на детето, че майката не може да му осигури сигурна и спокойна семейна среда и че при проучването са установени изключително лоши хигиенно-битови условия и случай на оставяне извън дома без родителски надзор. В мотивите за избора на мярката е посочена необходимост от спешна закрила по чл. 33, ал. 1 ППЗЗДет. с цел гарантиране на живота и здравето на детето.

Жалбата е с дата 13.08.2026 г. Изпратена е със съпроводително писмо № ДП/Д-С-СП/1178-001/25.09.2026 г. и е постъпила в съда на 28.09.2026 г. под вх. № 34182. Датата на първоначалното ѝ подаване в ДСП не е установена.

С Определение № 37518/29.09.2026 г. съдът е отхвърлил първото искане за спиране на предварителното изпълнение.

По делото са представени и приети писмените доказателства, приложени към жалбата и административната преписка, включително оспорената заповед, докладите за оценка на сигналите и случая, формулярите и материалите по сигналите, кореспонденцията с майката, училището, личния лекар и органите на МВР, училищното писмо с психолого-педагогическата характеристика, заявленията и предварителните оценки за социални услуги и приложените декларационни документи.

В заседанието на 14.10.2026 г. е представен и приет трудов договор № 00001657/27.08.2026 г. между М. Р. Х. и „Рожен-1“ ЕООД. Договорът е безсрочен, със срок за изпитване от шест месеца в полза на работодателя, за длъжност „търговски представител“, работно място „Депо С.“, осемчасов работен ден и основно месечно възнаграждение от 1 300 евро. В документа е удостоверено постъпване на работа на 31.08.2026 г.

За заявеното преместване в С. и извършената проверка на жилищната среда не е представен документ, индивидуализиращ адреса и удостоверяващ резултата от проверката. Не е приложена и приключена оценка на родителския капацитет. Тези обстоятелства са изложени като твърдения на жалбоподателката. Не са представени допълнителни сведения от спортния лагер за посочените от нея периоди.

Съдът е приключил събирането на доказателства и устните състезания на 14.10.2026 г. и е предоставил срок до 19.10.2026 г. за писмени бележки. В този срок е представена писмена защита от адв. Н., а в материалите по делото са приложени и лични писмени бележки на жалбоподателката с повторно искане за спиране на предварителното изпълнение.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално **допустима**.

Оспорената Заповед № ЗД/Д-С-СП-011/10.08.2026 г. на директора на ДСП - С. представлява индивидуален административен акт, подлежащ на съдебно оспорване. М. Р. Х. е майка на детето и е изрично легитимирана да обжалва заповедта съгласно чл. 27а, ал. 1 ЗЗДет. Тя упражнява собствено право на оспорване, тъй като настаняването извън семейството непосредствено засяга полагането на родителски грижи и семейната ѝ връзка с детето. Липсата на надлежно връчване, на която се позовава административният орган, не води до липса на право на оспорване, а е относима към началния момент на срока за обжалване. По делото не са установени надлежното съобщаване на заповедта и датата на първоначалното подаване на жалбата. Изписаната върху нея дата 13.08.2026 г. не удостоверява сама по себе си подаването, а препращането на 25.09.2026 г. и постъпването в съда на 28.09.2026 г. не доказват просрочие. Евентуалното забавяне на препращането не може да се вмени във вреда на жалбоподателката. Поради това, съдът приема, че не е установено основание по чл. 159, т. 5 АПК за оставяне на жалбата без разглеждане.

Производството пред районния съд по чл. 28 ЗЗДет. е за настаняване по съдебен ред, а настоящото - за контрол върху законосъобразността на административната заповед. Самото наличие на висящо дело пред районния съд не е основание за прекратяване на производството. По делото не е установено влязло в сила решение за настаняване по чл. 28, ал. 4 ЗЗДет., поради което не е налице предпоставката по чл. 27а, ал. 7 ЗЗДет.

Разгледана по същество, жалбата е **основателна**.

Съдът извършва проверка на всички основания по чл. 146 АПК, независимо от начина, по който са формулирани оплакванията (чл. 168 АПК). Доводът на ответника, че жалбата не сочи изрично всяко основание, не освобождава съда от тази проверка. На основание чл. 170 АПК ответникът и лицата, за които актът е благоприятен, следва да установят фактическите му основания и изпълнението на законовите изисквания. Представянето на преписката не означава автоматично изпълнение на тази тежест.

Съгласно чл. 26, ал. 1, изр. второ и чл. 27, ал. 1 ЗЗДет. временното настаняване по административен ред се извършва със заповед на директора на ДСП по настоящия адрес на детето. Съобразно § 1, т. 15 ДР на ЗЗДет. това е адресът, на който детето пребивава. Следователно териториалната компетентност се определя от фактическото пребиваване на детето, а не единствено от адресната регистрация. Пребиваването в[жк], [жилищен адрес]0 се подкрепя от отразените в социалните доклади изявления на майката, че след напускане на жилището на партньора си в[жк]отглежда Т. на този адрес. Детето съобщава за съвместно живеене с нея и кучетата в[жк], без да индивидуализира точния адрес, поради което сведенията му имат само подкрепящо значение. Относитими са и описаните в жалбата временно ограничаване на достъпа до апартамента на 05.08.2026 г. и възстановяването му същата вечер, макар сами по себе си да не доказват обитаването. Изложеното по-горе подкрепя извода за пребиваване на детето на адреса в [жилищен адрес] обслужван от ДСП – С.. Заявеното преместване на майката в С. от края на август е последващо спрямо заповедта от 10.08.2026 г. и не променя компетентността на издателя ѝ. Поради това не е налице порок по чл. 146, т. 1 АПК.

Заповедта е в писмена форма, подписана, индивидуализираща детето и приемащото лице и съдържа разпоредителна част. Не е налице пълна липса на фактически мотиви.

Посочени са санитарните условия, предполагаемата липса на надзор и необходимостта от спешна закрила. Органът изрично е възприел доклада от 10.08.2026 г., поради което съдът обсъжда съвместното им съдържание. Изискването по чл. 59, ал. 1 и ал. 2, т. 4 АПК обаче не се изчерпва с изброяване на неблагоприятни обстоятелства.

Необходима е разбираема връзка между конкретните факти, приложимото основание за настаняване и избора на спешно извеждане. Такава достатъчно ясна връзка липсва. В заключението на възприетия доклад е посочен чл. 25, ал. 1, т. 1 ЗЗДет., който не съответства на установеното положение на родителите. Общите оценки за „липса на родителски капацитет“ и „системно negliжиране“ не поясняват кои факти осъществяват трайно неполагане на грижи без основателна причина, трайна невъзможност или друг конкретен състав по чл. 25, ал. 1.

Освен това, не е обяснено и защо установеното санитарно състояние, при противоречивите сведения за актуалното пребиваване, налага незабавно отделяне на детето, вместо конкретни действия за отстраняване на опасността и осъществяване на подкрепа. Формулировката за гарантиране на живота и здравето възпроизвежда целта на спешната мярка, но не замества фактическата обосновка на необходимостта от нея. Недостатъчността на мотивите не произтича от тяхната краткост, а от неяснотата на решаващия фактически и правен състав. Последващият писмен отговор и становището на представителя на детето не могат да заместят липсващата при издаването конкретна преценка. Поради това, съдът приема, че е налице порок по чл. 146, т. 2 АПК.

По съответствието с административнопроизводствените правила съдът съобрази следното:

По подадените сигнали са извършвани проверки, провеждани са разговори и кореспонденция. Поради това, не може да се възприеме тезата, че административният орган изобщо не е събирал доказателства. Нарушението се състои в недостатъчната им проверка и съпоставка и в неизясняването на решаващи обстоятелства. Разпоредбата на чл. 35 АПК изисква изясняване на относимите факти и обсъждане на дадените обяснения и възражения, а чл. 36, ал. 1 и 3 АПК - служебно събиране, проверка и преценка на доказателствата. Оценката по чл. 16, ал. 4 от Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето (ППЗЗДет.) включва потребностите, родителския потенциал, рисковете и наличните ресурси за справяне.

Социалните доклади се ценят според съдържанието и източника на отделните сведения. Непосредствените констатации за жилището имат различно значение от възпроизведените изявления на роднини и от оценъчните заключения. Препредаването на едно твърдение през няколко институции или повторението му в няколко доклада не го превръща в няколко независимо потвърдени факта.

Съдът не пренебрегва и неблагоприятните училищни наблюдения. Съвпадащите сведения за хигиена, хранене, недоспиване и подготовка са доказателствено значими и сочат реални затруднения. Те не следва да бъдат отхвърляни единствено защото са оспорени. Характеристиката обаче е писмено доказателство, а не назначена и изслушана по делото съдебна експертиза.

Разминаването относно агресивните прояви ограничава възможността за категоричен извод по този въпрос. Разказите за събития извън училището следва да се разграничат от непосредствените педагогически наблюдения. Наред с тях са налични благоприятни сведения от учебен център „DN L.“, непосредствени социални наблюдения и предходно заключение за липса на констатиран риск. Тези данни не доказват автоматично

безопасна домашна среда, но не могат да бъдат обезсилени само защото са благоприятни за майката. Органът е следвало да обясни различията във времето и наблюдаваните ситуации и да посочи какво е променило оценката му.

Липсата на съдействие също е представена прекалено обобщено. Неосигуреният безопасен достъп и неосъществяваните разговори са неблагоприятни обстоятелства, но поканата, оставена в пощенска кутия, несъответстваща на посочения адрес, проведената среща на 23.06.2026 г. и заявленията от 03.07.2026 г. не позволяват извод за пълен и постоянен отказ от сътрудничество.

Сигналът от 05.08.2026 г. съдържа съобщение, че детето е забелязано само пред блока. Не са изяснени продължителността, разстоянието до майката, видимостта, конкретните опасности и възможността за реакция. Обяснението на майката не доказва само по себе си безопасност, но липсата на негово потвърждение не доказва противоположното.

Не е проверена в необходимата пълнота и хронологията на ограничения достъп до жилището. Твърденията за смяна на патрона, контактите около 14:00 ч. и възстановяването на достъпа около 20:00 ч. не се приемат за независимо доказани. Те обаче очертават алтернативно обяснение на отсъствието от адреса, което е следвало да бъде проверено, преди то да се използва като белег за укриване или изоставяне.

Констатациите за екскременти, урина и неподходящи условия за сън са съществени. Не е установено обаче с достатъчна актуалност кога и доколко детето е пребивавало именно в тази среда към издаване на акта и какви непосредствени възможности за отстраняване на опасността са били обсъдени. Предходните изявления на майката подкрепят ползването на адреса, но не разрешават изцяло противоречията за актуалното пребиваване.

Желанието на лелята и положителните данни за предходните ѝ грижи също не заместват проверката на предпоставките за извеждане.

Нарушенията са съществени, защото засягат именно фактите, определящи избора между семейна подкрепа и спешно настаняване. При изясняването им е било възможно различно произнасяне. Правото на съдебно обжалване не санира непълната административна оценка. Налице е отменителното основание по чл. 146, т. 3 АПК.

По съответствието с материалноправните разпоредби:

Квалификацията „дете в риск“ обуславя необходимост от закрила, но не замества конкретно основание за настаняване по чл. 25, ал. 1 ЗЗДет. Различните мерки за закрила имат различни предпоставки и интензитет.

Посоченият в заключението на доклада чл. 25, ал. 1, т. 1 ЗЗДет. не е приложим. Родителите са известни, а смърт, лишаване или ограничаване на родителските права не са установени. Липсата на лични контакти с бащата не го прави „неизвестен“ по смисъла на разпоредбата.

Поддържаното от представителя на детето основание по чл. 25, ал. 1, т. 2 изисква родителите, настойниците или попечителите **без основателна причина трайно да не полагат грижи за детето**. Не е необходимо пълно прекъсване на всяка връзка, за да се обсъжда този състав, но отделни или повтарящи се дефицити не могат механично да бъдат приравнени на него без оценка на трайността, обхвата и причините.

Училищните документи подкрепят наличие на повтарящи се недостатъци в грижата. Те обаче не разрешават противоречията относно периодите на отглеждане от различните близки, благоприятните последващи наблюдения и конкретните причини за затрудненията. Предоставянето на грижи от бабата и лелята поради трудова

ангажираност не доказва само по себе си изоставяне на родителските функции.

Липсата на основателна причина не може да се изведе само от съобщени доходи, издръжка и заплащане на занималня. Тези данни са относими, но не установяват какъв ресурс е бил действително наличен и как са повлияли загубата на дядото, семейните конфликти, отношенията с партньора и жилищната нестабилност. Посочените обстоятелства не оправдават опасна среда; те изискват оценка на подкрепата, а не предположение, че всяко незадоволяване на потребност е без основателна причина.

Кратката трудова незаетост от 01.08.2026 г. не установява трайност. Наличните данни за непосредствени грижи, организиране и заплащане на занималня и заявяване на социални услуги препятстват извеждането на категоричен извод за осъществен състав по т. 2 въз основа на общата отрицателна оценка на родителския капацитет.

Не е установена и трайна невъзможност по т. 3. Не е представена приключена оценка на капацитета, а временни трудови и жилищни затруднения не доказват сами по себе си трайна невъзможност за полагане на грижи.

Данните за насилие са сериозни и изискват проверка, но конкретното събитие от 02.07.2026 г. не е независимо потвърдено от МВР. Липсата на медицинско или полицейско потвърждение не означава, че насилие непременно не е имало, но при противоречивите сведения не позволява то да се приеме за безспорно установено основание на заповедта. За прилагане на чл. 25, ал. 1, т. 4 следва да са установени както насилието в семейството, така и сериозната опасност от увреждане на посочените в нормата аспекти на развитието.

Самостоятелно решаващо е и неизпълнението на чл. 25, ал. 2 ЗЗДет. Настаняването извън семейството се налага **след изчерпване на всички възможности за закрила в семейството, освен когато се налага спешното извеждане**. По чл. 33, ал. 1 ППЗЗДет. спешното настаняване се предприема, когато има опасност за здравето и живота на детето.

Опасността не предполага задължително вече настъпило увреждане или медицински установено заболяване. Органът може и трябва да действа превантивно. Това обаче не освобождава от установяване на конкретните факти, които налагат незабавно извеждане и правят семейната подкрепа недостатъчна.

Санитарните констатации от 05.08.2026 г. сочат неподходяща среда и потребност от незабавни действия за отстраняването ѝ. В случая не е достатъчно изяснено действителното излагане на детето на тази среда към 10.08.2026 г., нито защо опасността не може да се преодолее без отделяне от майката. Липсата на информация за местонахождението е основание за установяване и проверка, но сама по себе си не доказва, че всяка среда, в която майката го отглежда, е непосредствено опасна.

Не е доказано изчерпване на семейната закрила. Заявленията и предварителните оценки от 03.07.2026 г. установяват предприето насочване, но не и реално проведени услуги, проследени резултати или неуспешно изпълнен конкретен план. Не са установени оценени мерки за подобряване на битовите условия, организация на грижите, психологическа подкрепа и наблюдение.

Мерките по чл. 23 ЗЗДет. включват помощ на родителите, насочване към социални услуги, съдействие за подобряване на социално-битовите условия и работа за справяне с конфликти и кризи. Те могат да бъдат предприети и по преценка на ДСП. Планът по чл. 16а ППЗЗДет. следва да включва цели, дейности и мерки, а при отказ от сътрудничество чл. 18, ал. 4 предвижда задължително предписание.

Не се изисква при доказана спешност формално преминаване през всяка възможна услуга. В настоящия случай обаче нито спешността е установена в необходимата конкретност, нито са доказани изчерпани възможности за закрила в семейството.

Положителните данни за лелята, предходните ѝ грижи и емоционалната връзка с детето са относими към избора на приемащо семейство. Те не заместват предпоставките за отделяне от майката. Предмет на делото не е кой близък би осигурил сравнително по-добри условия.

В Решение № 7101/10.06.2020 г. по адм. д. № 440/2020 г. ВАС е потвърдил временно настаняване при факти, установени по несъмнен начин и съвкупна преценка на факторите за безопасността и нуждите на детето. Това разрешение не подкрепя автоматично законосъобразността на всяка мярка при неблагоприятни жилищни данни; то подчертава необходимостта от доказана конкретна фактическа основа, каквато тук остава непълна по решаващите въпроси.

Поради това е налице противоречие с материалноправните изисквания по чл. 25, ал. 1 и 2 ЗЗДет. и чл. 33, ал. 1 ППЗЗДет., съставляващо основание за оспорване на законосъобразност по чл. 146, т. 4 АПК.

Закрилата следва да осигури най-добрия интерес, безопасността и развитието на детето, при съобразяване на принципите за отглеждане в семейна среда, подкрепя на семейството и временен характер на ограничителните мерки. Най-добрият интерес включва не само материалните условия, но и емоционалните потребности, способността на родителите да се грижат и последиците от промяната.

Органът е възприел защитна цел, но не е доказал, че избраната намеса е необходимата за нейното постигане. Не е извършена достатъчна съпоставка между опасността, възможностите за подкрепа и последиците от отделянето при изрично установена емоционална връзка между майката и детето.

Чл. 6, ал. 2 и 3 АПК изисква правата да не бъдат засегнати в по-голяма степен от най-необходимото и да бъдат приложени по-благоприятни мерки, ако чрез тях се постига законовата цел.

Посочването в разпоредителната част на продължителен краен срок, наред с действието до произнасяне на районния съд, не превръща административното настаняване в окончателно. То обаче не е придружено с индивидуализирана обосновка на необходимата продължителност и възможностите за възстановяване на семейната среда. Несъответствието с целта произтича от прилагането на тежка ограничителна мярка без доказана необходимост и без достатъчно оценена по-благоприятна алтернатива.

По изложените съображения съдът намира жалбата за основателна, а оспорената заповед - за незаконосъобразна поради установените пороци по чл. 146, т. 2 - 5 АПК, обуславящи цялостната ѝ отмяна на основание чл. 172, ал. 2 АПК.

По повторното искане за спиране на предварителното изпълнение.

Предварителното изпълнение произтича от чл. 27а, ал. 1 ЗЗДет., а не от отделно разпореждане по чл. 60 АПК. Искането се разглежда по чл. 166, ал. 4 във връзка с ал. 2 АПК. За целта е необходимо наличие на нови обстоятелства и вероятност изпълнението да причини на оспорващата значителна или трудно поправима вреда.

Отмяната на заповедта с невлязло в сила решение не замества тази самостоятелна преценка. В съдебната практика се изискват конкретни обстоятелства и вреди, противопоставими по значимост на защитаваания чрез предварителното изпълнение

интерес; възраженията за незаконосъобразност на акта не са достатъчни сами по себе си.

При първото произнасяне на 29.09.2026 г. твърдяната трудова стабилизация не е била подкрепена с договор. Приетият на 14.10.2026 г. документ установява възникнало след заповедта безсрочно трудово правоотношение, постъпване на работа на 31.08.2026 г. и уговорено възнаграждение от 1 300 евро. Представянето му е ново доказателство, а самата трудова заетост предхожда първия отказ. Поради това съдът не приема, че единствено по-късното представяне на документа представлява нововъзникнало обстоятелство след този отказ.

При повторното искане обаче следва да се съобрази и продължилото след 29.09.2026 г. разделяне на майката и детето. Това е последващо развитие на изпълнението, което в съчетание с доказаната възстановена заетост и установената в социалния доклад емоционална връзка променя актуалната преценка на риска от вреди.

Не се приема, че всяка раздяла или естественото страдание на родителя обосновава спиране. В случая към повторното произнасяне разделянето продължава повече от два месеца след посоченото фактическо извеждане на 11.08.2026 г., без по делото да е установено влязло в сила съдебно настаняване или конкретна организация за съхраняване на семейната близост. Твърдените откази на срещи и телефонни разговори не са независимо доказани и не се приемат като установени действия на лелята или администрацията.

Вероятната вреда за жалбоподателката се състои в продължаващо отслабване на непосредствената семейна връзка и ограничаване на възможността да осъществява емоционална подкрепа и родителско общуване. Изграденият характер на тази връзка е изрично признат в доклада от 10.08.2026 г. Продължаващото ограничаване има значение именно предвид възрастта на детето, загубата на значимата подкрепяща фигура на дядото и отразената емоционална чувствителност.

Възстановената трудова заетост не доказва подходящо жилище, но е конкретна, а не само заявена стъпка за стабилизиране. Заедно с продължилото изпълнение тя дава основание да се приеме обоснована вероятност за трудно поправима вреда, надхвърляща първоначално обсъденото общо страдание от отделянето.

Защитаваият от закона интерес към живота и здравето на детето запазва приоритета си. Спирането не се основава на отричането му, а на необходимостта да се предотврати противопоставима вреда за семейната връзка при конкретното актуално положение.

Съдът намира, че съвкупността от доказаната последваща трудова заетост, продължилото след първия отказ изпълнение и установената емоционална връзка обосновава временна защита до влизане в сила на решението. Ето защо повторното искане следва да бъде уважено.

По разноските

Жалбоподателката е поискала своевременно присъждане на разноски и е представила списък за 1 200 (хиляда и двеста) евро адвокатско възнаграждение и 5,11 (пет евро и единадесет цента) евро държавна такса, общо 1 205,11 (хиляда двеста и пет евро и единадесет цента) евро. Плащането на държавната такса е удостоверено с квитанцията от 05.10.2026 г. Представеният договор за правна защита и съдействие от 12.10.2026 г. удостоверява пълно плащане в брой на и по съдържанието си служи като разписка.

При цялостна отмяна на акта държавните такси, разноските и възнаграждението за един адвокат се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт, съгласно чл. 143,

ал. 1 АПК. Поemanето на разносните е от юридическото лице, в структурата на което се намира административният орган.

Възражението на ответника за прекомерност е неоснователно. Делото включва значителен обем административни материали, няколко последователни проверки, противоречиви социални и училищни сведения и разграничаване на предпоставките за риск, настаняване и спешно извеждане. Защитата е изисквала преглед и съпоставка на преписката, участие в съдебното заседание, представяне на доказателство и изготвяне на подробна писмена защита.

При този изход на спора общата сума от 1 205,11 (хиляда двеста и пет евро и единадесет цента) евро следва да бъде присъдена в полза на М. Р. Х. и в тежест на Агенцията за социално подпомагане, в чиято структура е ДСП – С..

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 28-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. Р. Х., ЕГН: [ЕГН], в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетното дете Т. Ю. Н., срещу Заповед № ЗД/Д-С-СП-011/10.08.2026 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - С., с която е постановено временно настаняване на детето в семейството на неговата леля по майчина линия Т. Б. Н..

ОСЪЖДА Агенцията за социално подпомагане с адрес в [населено място], [улица] да заплати на М. Р. Х., ЕГН: [ЕГН], сумата от **1 205,11 евро** (хиляда двеста и пет евро и единадесет евроцента), представляваща доказани разноски по административно дело № 11901/2026 г.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СПИРА, по повторното искане на М. Р. Х., ЕГН: [ЕГН], допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед № ЗД/Д-С-СП-011/10.08.2026 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - С. **до влизане в сила на решението по административно дело № 11901/2026 г.**

Решението, имащо характера на Определение подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните. Препис от решението акт да се изпрати на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ